

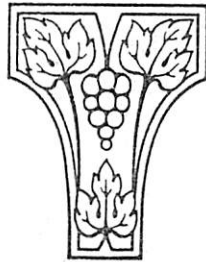
FRO' AN E'EREN

D'Pappeland

Lëschtteg Stöckelchen an 1 Akt

VUM

R. R.

1935

IMPRIMERIE-LIBRAIRIE WINTER FRÈRES

Redange-sur-Attert

125

Aus der Zeitung :

„An enger Städt, dohannen um Balkan, woren 1934 Stodentekrawaller. Do ass ower d'Virschreft, datt, wann d'Nationalhymn gesongen gët, jidderén muss stoe bleiwen, den Hutt afdongen o'der uschloen. We' du d'Polizei ugeréckt ass, fir d'Strôssen ze raumen, hun d'Studenten d'Nationallidd ugestëmmt. d'Polizei huet sech missen ro'eg verhalten a stramm stoen, bis d'Lidd zo' Enn wor. An dér Zeit ower haten d'Studenten le'nks a rechts vun der Strôss all Fënschteren ageschloen an sech aus dem Stëps gemét.“

Dén iwerdriwenen, verréckten Nationalissem gët an dem Stéckelchen hei e we'neg erbeigeholl.

Perso'nen :

Ändri   )
Näkel   )   Stodenten
Batt   )
Franz, de Wîrt
Bärend, de Bannhiddel
Tûtert, en Harmonikaspiller
Mätti, é Buew
Grippsjang, en Abrécher
Garavous, e Gendarm

D'Stäck spillt zo' Iwerall, an enger Wîrtsstuf.

1. Optrët.

(Eng Wirtsstuff. d' Dîr, wo' me' glech, an der Mëtt, datt én se gudd vum Sall aus gesi kann. Et wiér och net schlecht, wann an derselwegter Wand, no bei der Dîr, eng Fënschter wiér, durech de' én aus- an aklammen kënnt. De Wirt stét an Hiémsärmelen beim Comptoir a liést an der Zeitong. Fir sech :)

Wirt. — *(Iwertdém, datt en d' Zeitong hölt:)* Da loss mer nach e we'neg nom Journal kucken. An da kann én sech sècher erëm gre'ng a giél iérgeren. *(me' lues)* zemol, wann én net vill fir den Iérger braucht ! ge'w elo den Zeie Bärend son, wann en hei wiér. We' wann ech é Krege'ler wiér, é Klengegkétskre'mer ! Mä, ech hun ower recht. D'ganz Welt ass om Hond, an et wiér he'ch Zeit, dat emol erëm eng Ke'er gehe'ereg Remedur geschâft ge'w, och hei am Land ! *(hié fänkt beim Titel vun der Zeitung un an huet un alles aussetzen :)*

«Gazette vum Pappeland» oder «Pappelänneschen Anzeiger.» Dä ! do hu mer et jo schon ! Wuerfir dann do dat friémdlännescht «Gazette» do, o'der dat friémdlännescht «Anzeiger» ? Wuerfir stét dann net do eis Sprôch, eist sche'nt kräftegt a säftegt Pappelännesch ? Et ass fir ze lâchen ! — Et ass jo wo'er, wann se ge'wen „d'Zeitong“ schreiwen, da wiér dat och nach Auslännesch ; mä de' Kiérelen do vun der Zeitong können sech jo de Kapp e we'neg ustrengen, da fannen se sècher eppes. Ech sin net do, fir déne Redakteren hir Arbecht ze mâchen an en de' richtig Wiérder ze sichen. Dat können se selwer mâchen ; si gi jo duerfir bezuelt ! A wann se neischt Besseres opdreiwen, könnens'altmengetwiégen, Ke'sblat schreiwen oder Gequatsch, et ass mir egal !

«Zwischen zwei Welten». Jo, jo, «zwischen zwei Welten» ! Hätte mer net genug mat eis ze dongen ? Et ass fir ze lâchen ! Lösst d' Welten d' Welte sin a, kuckt emol, datt e mer hei am Land

emol e we'neg me' op eis selwer hâlen, an d'Plâtz ëmmer nëmnen rechts a lenks no dénen anere Welten a Länner doe-rëmmer ze lûssen an ze schiltzen. Dat wiér vill besser ! Datt e mer emol e we'neg me' stolz ge'wen, an eist Pappeland emol e bësche me' ge'wen hervirstreichen. Wién sech neischt mëcht, dén ass och neischt !

«Aus dem Ausland» Je, je, je, de' arme Speitzmännercher !

«Bilder aus Deutschland» Ja, ja, dat si mer Biller !

«Aus der Saar» Ja, ja, allavanti, hopp!

«Vom Völkerbund» Pâckt a meng Jongen ! Viel Geschrei und wenig Wolle ! Ja, ja.

«De Roman» Dat liésen ech net me'. De' Kiérelen hu jo ké Karakter ! (*Hié kuckt ower ganz genä iwert d'Reien*) Wann ech d'Joffer Anita wiér, ech ge'w em e Fo'ss hannebei, datt e ge'w drei Mol noenen de gro'ss Marmortrapp eraffle'en ! Dé Wandjang, dén en ass ! (*Weisst op d'Mëtt vun de Kolonnen*) Gesit der, do ass et jo rëm just d'selwecht ! Du Wandjang do ! (*schle't d'Blat em*) Allavanti ! Ab !

«Inland» Kammerrevue. Dén ale Quatsch ! (*Gét iwert den Artikel weg*) Mâcht ére Wo'scht selwer ! Eso' lâng, we' der mer net besser fir eist Pappeland suergt, datt mer me' respekté'ert gët an der Welt, liésen ech neischt me'. Dann huet der dat dervun ! Wuerfir hu mir keng Militärflugzeugen ? Wuerfir hu mir keng Musel- a Sauerflotill mat Unterseeboten a Bombengeschwader ? Wann et och e puer Su ge'ng kaschten ? Wo' können de' aner Länner Respekt fir un eis hun ! Wién sech neischt mëcht, ass och neischt ! Eso' soen ech !

«Lokales» Versteigerung ! — Autounfall ! Versteigerung — Autounfall ! — Versteigerung ! — Autounfall » ! Majo, weider gët et jo neischt me' ! Versteigerung-Autounfall-Jagdelder. Jagdelder-Autounfall-Versteigerung !

«Bonzelt» (*Kuckt ganz gespannt*) A wat ass dann dat do ? Oh ! (*liést*)

Gestern schlug der hiesige Schöffe dem Bürgermeister in öffentlicher Gemeinderatssitzung... vor, den Dorfbrunnen etwas reinigen zu lassen. (*hié mächt én dëcke Mond*) Ah so' ! Ech hat schon eppes aneschter gemengt. Dat elo ass och nach derwert !

«Versteigerung-Autounfall-Jagdgelde !»

«Rippig-Zittig» (*liést*) Glück beim Unglück hatte gestern der hochbetagte frühere Bannhüter Peter Trauimnicht. Als er nämlich um die Mittagstunde gemütlich, und nichtsahnend, sein Pfeifchen rauchte, hörte er draussen ein gewaltiges, ohrenbetäubendes Getöse. Als er einige Zeit später nachsah, fand er, dass seine schon lange baufällige Scheune nebst Stallungen vollständig in sich zusammengebrochen waren und nur mehr einen wüsten, staubenden Trümmerhaufen bildeten. Neben den Trümmern hockte die Katze und war gänzlich unverletzt. Ob sie zur Zeit des Unglückes nicht in den fraglichen Gebäulichkeiten weilte, oder ob sie sich im letzten Augenblick durch einen Verzweiflungssprung zu retten vermochte, lässt sich allerdings nicht feststellen; Tatsache jedoch, dass sie mit dem Leben davonkam.

Zapristi, de' hat Chance !

«Letzte Post.» Genf, Genf, Genf, Genf, Jo, jo, jo, 't ass well gudd !

«Frankfurt, Leipzig, Berlin, Hitlerjugend und S. A.» Oh, jo, marsch a virun !

«Gerichtszeitung». Dat si mir ze kleng Buchstaven, an 't ass op franze'sech !

«Sport-Geldkurse» De' Artikele fe'ere mer net.

«Annoncen.» Ass ké gesturwen ? (*fiért huerteg mam Fanger vun enger Annonce zur anerer*) Hm ! Nicksda !

An hei ! «Zwangsversteigerung». Gerichtlicher Verkauf. Peter Huelen. Gerichtsvollzieher. — (*lácht*) Dat musse reich Häre

sin, de' Gerichtsvollzieheren! All Abläck lossen se eppes iwer-
goen, bal én Haus, bal én Auto, a vill Villaen... (*d'Dir gét op,
an de' dreí Stodenten Aendri, Batt an Nèkel kommen eran. Si se fro'
a monter.*)

2. Optrët.

Stodenten. — (*Iwer dem Rakommen, hiéwen se d'Káp.*) Gudden No-
wend, Wirt !

Wirt. — Gudden Nowend, dir Hären! (*dëngschteifreg*) Wat wíer ge-
fällig, wannigglift ?

Batt. — E gudden Humpen an eng Zigar. Well den Nowend gét
gefeiert.

Ändri an Nèkel. — A fest !

Wirt. — (*fro'*) Gewëss, dir Hären, do huet der ganz recht! Fréd
muss am Liéwe sin, dés anere kritt én nach genug derbei.
(*Hié gét d'Humpen an d'Zigarekëscht sichen. An dér Zeit strecken d'Sto-
denten d'Käpp zesummen a schwätzen hémlech e puer Wuert matenén, de'
én ower net am Sall verstét.*)

Wirt. — (*setzt de Be'er op den Dësch a récht d'Këscht mat den Zigaretten ron-
derëmmer*) Eso', dir Hären, prost ! 't ass O'schterbräu, an d'Zi-
garen sin eng echt Havana ! (*d'Studente spëtzen de Mond.*)

Wirt. — (*virwëtzig*) A wat feiere mer dann, dir Hären, wann ech
froen duerf ? Huet der vleicht én Exame gepackt, o'der gét
vleicht é vun Iéch bestued ? (*d'Studente lachen.*)

Batt. — (*begéchttert*) Mä, nén, mir feieren dat neit Gesetz, dat se
gëschter an der Chamber gemét hun. Allabonheur ! Dat ass
d'Affär !

Wirt. — (*verwonnert*) Dat neit Gesetz? Wat ass dat dann ? Dovunnen
hun ech nach neischt gehe'ert.

Nèkel. — Mä huet der dann d'Zeitong vun haut nach net geliést ?

Wirt. — Dach, elo grad, vun Ufank bis un d'Enn, mä ech hun
neischt Apparte'es dra fond.

Ändri. — Ei, ei ! An 't stét nach do a Spärdrock !

Wirt. — (*sprängt no der Zeitong*) Wo' dann, da weisst mer et ! Wat ?

Ändri. — (*dre'nt op de' zwét Seit*) Hei, den Artikel : D'Nationalhymn.

Wirt. — Dén hat ech net gesin. Watt ass dann domat, mat der Nationalhymn ? Liést et emol vir !

Pökel. — (*liést*) Matt alle Stëmme gént keng énzeg huet haut d'Chamber an öffentlecher Sitzung dat neit Gesetz vote'ert iwerteis Nationalhymn: «**Eist Pappeland.**» Et huet 4 Artikeln:

1. Dat Héchst, wat mer hei am Land hun, ass eis Hymn „*Pappeland*”.

2. Eso' bal, we' d'Pappeland gesongen oder gespilt gët, an der Oeffentlechkét o'der a Privatwunnongen, huet all Bîrger opzestoen, den Hnt afzedongen a ro'eg stoen ze bleiwen, bis d'Lidd aus ass.

3. All Bejanten an der Uniform stin an der Zeit stramm, halen dé recht Hand un der Kâp an de' Le'nk un der Boxentüsch.

4. Wién sech net un dat Gesetz hält, gët pretekolle'ert a gestrôft, mat 50 bis 7000 Frang Bo's o'der 14 Dég bis 27 Joer Prisong.

D'Gesetz ass vun der zwéter Afstëmmung entbonnen a gleich a Krâft.

Stodenten. — Bravo, Bravissimo !

Wirt. — (*zum e'schte mistrauesch*) We' ? Ass dat richtig ? Da weist et emol hiér ! (*hié kuckt an d'Zeitong -- fro'*) Ma mengerwiéregen ! (*ganz begéschert*) Bravo, bravissimo ! An dat hun se an eiser Chamber fiérdeg bruecht... Kuckt, ech hätt net gemengt, datt se eso' eppes emstand wiéren. Huet dann och dé neien Deputé'enter vu Bonzelt dervirgestëmmt ?

Stodenten. — Jo, all woren se dervir, kén dergént !

Wirt. — Allabonheur ! Eso' soll et och sin. Lâng genug hu mir Pappelänner keng Pappelandsle'ft a kén Hémechtslidd op-

bruecht. 't ass Zeit, datt dat anechter gét.

Batt. — Ganz recht, Här Wirt. Wién sech neischt mëcht, dén ass och neischt ! Wann é sech net selwer respekte'ert, we' sollen dann dé aner é mat Respekt behandeln ?

Pëkel. --Jo, endlech brauche mer eis mol net me' virun dénen aneren Natio'nen ze schuemen ! Kuckt emol nëmnen d'Preisen : «Deutschland, Deutschland über alles...» héscht et. A Frankreich kritt én d'Kap vum Kapp geschloen, wann én [se net huerteg afdét, wann d'Marseillaise erte'nt, an eso' ass et iwerall. E Bravo eiser Chamber, datt se datselwecht agefe'ert huet hei am Land.

Ändri. — (*me' ro'eg we' de' aner*) 'tassrichteg, Jongen, nëmnen ech mengen, 't soll én ower neischt iwerdreiwen an neischt ze vill op d'Spëtzt dreiwen. 't soll én op Seint halen, mä de' aner och liéwe lossen. Dat kann dach net stëmnen, wann jidderén op der ganzer Welt se'ngt : «Iwer alles, iwer alles mer !» Ech mengen, dat wiér lächerlech, weider neischt. Alles mat Môss, we' de Schreiner sot, we' en d'Kanner der Rei no mam Méter lassgezugen huet !

Batt. — (*be's*) Oh, wiérs du och alt gudd an dér Rei gewiést, dass des eng Fahrt matkritt häss, du Vaterlandsverräter, du, du Meckerer do ! Du bass eng Schlofhauf a bleiws och eng. Wann s'all am Pappeland deng Ideen hätten, könnte mer mam Patriotissem apâcken.

Pëkel. — (*och be's*) Du hues recht, Batt. Mat dém ass neischt ze mâchen.

Ändri. — Dach, 't ass mat em ze mâchen, mä, ech soen et nach eng Ke'er : 't soll én neischt iwerdreiwen ; an dir wérd och gesin, dat Gesetz werd net lîng daueren ; 't ass eng Lächerlech két.

Wirt. — (*be's*) D'Gesetz ass gudd a keng Lächerléchkét, soen ech ; an et ass eng Schân, datt e jonge Mënsch, we's du, eso' eng Riéden hält. Kuck, wanns de de Be'er do net nach hallew ze

dre'nken häss, gehe'ch ech dech einfach virun d'Dir. Hei ass eng patrio'tesch Wirtschaft, miérk der dat ! Ech fannen dat Gesetz ganz gudd, a wién et net fënd, dé kann einfach dobausse bleiwen ; eso' soen ech.

Baff. — (*sicht de Wirt ze zëssen*) Losst dé goen, Här Wirt, et ass e Bolschevik, an 't bleiwt én. Mä, fir e rôsen ze mâchen, stëmme mer elo gleich d'Pappelidd un, a wién net matmécht, we' d'Gesetz sét, dé gët ugeklâckt, an domat fiérdeg.

Wirt. (*fro'*) Allabonheur, jo, lass !

3. Optrët.

(*de' Vireg. Se si feierlech opgestanen, hun d'Hitt an d'Kapen afgedongen a sangen ; De Wirt lauschtert an ass ergraff*)

Studenten. — Eist Pappeland, eist Pappeland, eist Pappeland
soll liéwen

He'ch, he'ch, he'ch ;

Eist Pappeland, eist Pappeland, eist Pappeland
soll liéwen

He'ch, he'ch, he'ch, he'ch, he'ch, he'ch !

Et ass dat Höchst an aller Welt,
Vum Buedem bis zum Stiérenzelt,
Et gët mat all Respekt genannt,
Dat Gre'sst, dat Sche'nst, dat Bescht...
Eist Pappeland... (*Refrain*)

De' aner Länner alleguer
Sin nëmnen Dreck, én Neischt gént eis,
De' aner Mënschen o'ni Zuel,
Gént eis gerechent, Leis...
Eist Pappeland... (*Refrain*)

Dat muss eis virop ëmmerzo',
A kascht et Kallew, Perd a Ko' ;
A kascht et d'Liéwen, Geld a Gutt
Fir d'Pappeland eist Blutt.
Eist Pappeland (*Refrain*)

Wirt. — (*Wann d'Lidd aus ass, setzt de Wirt seng Kap erëm op a wëscht sech hémlech eng Tre'n aus den Aen.*) Bravo, dir Hären, dat huet der gudd gemét ! Dre'nkt aus, ech gin én Humpe fir neischt ! Ah ! jo ! fir d'Hénecht ass keng Weis ze sche'n, (*mat engem Blëck op den Aendri*) well wién fir eist Pappeland neischt iwreg huet, dé ka mer gestuelen gin. (*hié gét bei de Comptoir, fir de Be'er ze zapen ; iwertdém gin sech d'Studenten hémlech Zéchen, de' de Wirt ower net gesin duref. An dém Ablëck kënnt de Bärend, de Bannhidd, zur d'Dîr eran*)

4. Optrët.

Bärend. — Bonsoir, dir Hären !

Stodenten. — Bonsoir !

Wirt. — (*opfällig*) Gudden Nowend ! So, Bärend, dat friémdlännescht Bonsoir do gefällt mer net. Loss mer einfach bei eisem sche'nen, alen, pappelänneschen Gudden Nowend bleiwen, dat ass vill me' sche'n !

Ändri. — (*dén sech be's stellt*) Mei le'wen Här Bannhidd, hei gët én den Nowend gescho'lméschert, 't ass mir och scho geschitt.

Bärend. — (*verächtlech*) Gescho'lméschert vun uewen, gescho'lméschert vun ënnen. Ech hat gemengt, mir hätten es well genug mat dém neie Gesetz do vum Pappeland ; 't ass fir ze lâchen.

Wirt. — (*spre'ngt be's op e lass*) Ah eso' ? Du bass och der Bolschewikien én, dér Vaterlandsverächteren én, eso' én Nichtarier, dén iwerall an ne' erends wöllt dohém sin. An dat ass nach é Bejanten ? Pfuiii !

Bärend. — Et kann én é Beamten sin, an nach ewell e gudden, o'ni verréckt ze sin.

Wirt. — Wién bei eisem Pappeland net opstét, d'Kâp afdét an eso' virun, gët afgesat.

Bärend. — Wohl dém, der sich zu helfen weiss! Wann én net derlanscht könnt, da stét én op, jawohl! Mä, wo' én sech drécke kann, do dréckt én sech. Ech werd et schonn anzerîchte wëssen, datt ech mer d'Hännnet beim Uschloen verrenkemuss. (*hié mëcht de Gest vum Uschloen a Strammstoen. d'Stodenten gin sech hémlech Zéchen.*)

Wirt. — Dréckebiérgeren si ne'erends respekte'ert. Wat dre'nkst de ?

Bärend. — Eng gro'ss Dröpp. (*d'Stodenten hun rëm d'Käpp zesumme gestreckt, a spróchen ënertenén. An der Zeit br'ngt de Wirt d'Fläsch erbei a schëtt dem Bärend eng eraus.*)

Wirt. — Prost ower! (*We' de Bärend d'Glas ophiéwe wëllt, fir ze dre'nken, stëmme d'Stodenten de' e'scht Strof vum Lidd erëm un. De Wirt an de Bärend setzen huerteg Fläsch an d'Glas nidder. De Bärend stét stramm a schle't un, de Wirt dét d'Kâp af. De Wirt kuckt scho vill manner begéschtert dran, we' am Ufank. No der e'schter Stroph, man d'Stodenten eng Paus. De Wirt dét d'Kâp erëm op, an hält dem Bärend d'Hand dohinnen, fir seng Suen ze kre'en.*)

Wirt. — Fofzeng Su, wanniggelift!

Bärend. — Gewëss, ,wer gleich bezahlt, vergisst es nicht'! (*Et dauert eng Zeitchen, bis en de' richtig Mënz an den Täschen zesumme fënd. De Wirt fänkt un ongedöllig ze röffelen.*)

Bärend. — Zeng, élef, zwiélef, anénhalewen, dreizeng... (*do stëmme d'Stodenten de' zwét Stroph un. De Bärend stëcht huerteg d'Suen, de' en am Grapp huet, rëm an d'Täsch, a stét stramm. De Wirt muss erëm d'Kâp afdongen. Hié werft gëfteg Blëcker zo' de Stodenten. No do zwéter Stroph, kleng Paus. De Bärend wëllt huerteg d'Dröpp usetzen, mä hié könnt net derzo', well d'Stodenten de' drëtt Stroph ufänken. De Wirt dét*

*erëm d'Kap af a kuckt ganz rôsen. Iwert der drëtter Stroph he'ert én do-
baussen e puer frech Buewen hårt peifen a mat Steng un d'Dîr werfen.
De Bannhiddler bleiwt ro'eg ston, bis d'Lidd zo' L'enn ass, da stîrmt e fort,
fir de Kiérelen ze fänken. Iwert dem Fortlafen jeitzt en :)*

Bärend. — Da wârt elo, dir Lausdeiwelen, ech werd Iéch...Gare,
wann ech é vun iéch erwéschen ! (*d'Stodente lâchen*).

Wirt. — (*wann de Bärend fort ass*) Dir Hären, lauschtert, ech muss
Iéch eppes soen. Dir wésst, ech si ganz fir dat neit Gesetz. Et
ass ganz gudd. Mä, dann dirft ower och dat Lidd net op Schrëtt
an Trëtt vun Hipjes an Hâpjes ugestëmmt gin, soss muss dat
Unfug gin, dat ass jo klor, netdîrt ?

Baff. — Oah ! dat ass net eso' schlëmm. A wann sech dat emol
sollt fannen, datt et zo' Unfug fe'ere kann, dann ass jo
d'Gesetz erëm huerteg afgeännert o'der én anere Paragraph
beigeflëckt. Einstweilen muss én d'Gesetz huelen, we' et do leit.

Wirt. — Jo, mä alles mat Môss !

Pëkel. — (*huerteg*) ... sot de Schreiner.

5. Optrët

*(Dobaussen he'ert én en Harmonikaspiller erbeikommen. Hié je'nkt un
eppes vun der Marseillaise o'der vum Deitschlandlidd).*

Wirt. — (*be's*) Nu lauschter ower emol dobaussen é Mënsch ! Do
könnt och eso' é Stâches, we' et schengt, dén och net me' wéss,
wo' en ass ! Da mâchemer Gesetzer fir d'Pappeland', an eso' éu
Drâch spillt ëmmer vun iwert de Grenzen. (*An dém Ablëck he'ert
én, we' de Spillmann och an d'Pappelidd gere't. D'Stodenten sti stramm
an dongen hir Hitt af. De Wirt kuckt rôsen no der d'Dîr. An der drëtter
Stroph könnt de Spillmann eran. D'Stodenten klatschen Beifall. De Wirt
sét neischt, gét hannert de Comptoir a spullt un de Gliéser*).

Baff. — Ah ! Spillmann, dat huet der gudd gemâcht. ! Respekt fir
d'Leit, de' Le'wt zum Hémechtsland opweisen.

Spillmann. -- Ah, 't ass nach Fréd an der Welt, an 't gët der all
Dag me' ! Well elo, wann é matt dem Instrument durch d'Dirfer

gét, an si stin iwerall stramm, hannert de Méschten an hannert den Teimeren, bis é fiérdeg assan ophält, da könnt e jeitzen vu Léschtegkét, a Liéwensfréd.

Wirt. — (*granzeg*) Um hellen Do sollt én net op de Strösse mat enger Harmonika spillen dirfen !

Spillmann. — (*verdross*) A wuerfir dann nit ? Spill ass Spill ; an iér eist Pappeland gesongen o' der gespillt gét, dat ass dach sècher ént an datselwegt !

Wirt. — 't soll én neischt iwerdreiwen !

Spillmann. — Je, wat solle mer da streiden, breng mer le'wer eng Dröpp, ech si bal erdischert.

Wirt. — (*gét beim Bannhiddel sei Glas a lússt deriwer, fir ze kucken, iér et nach voll ass*) Cega ! So, Spillmann, hei ass nach eng Dröpp, de' guer net ugefângen ass ; huel de' alt, soss ass se derno verläscht !

Spillmann. — We' lâng stét se da schon do ?

Wirt. — Höchstens eng Ve' erelstonn.

Spillmann. — 't ass egal, dann huelen ech se. Enaner ass net korje's, an ech froen och net, wat se kascht. (*Hién höllt huerteg d' Dröpp eraus, hölt d' Harmonika a klimpert e puer Te'n. De Wirt fért, et ge'ng erëm un mamm Pappelidd a fússt sech huerteg zur hënneschter d' Dîr fort. D' Stodente lâchen. Wann de Wirt fort ass, stét de Spillmann op, hölt seng Harmonika, an ass, ént, zwé, dervun.*)

Pëhel. — O' ! well ass dén derdurech ! Dat nennt én op preisesch ,sich empfehlen.'

Wirt. — (*könnt erëm an d' Dîr lússen, a wann e geseit, dat reischt strammzestoen ass, trëppelt en erëm genëschelt eran. Hié kuckt verwonnert nom Spillmann a frét d' Stodenten :*)

Wirt. — Den Tûtert ass dach net fort !

Baff. — Mä dach, we' et schengt. Hién huet frëndlech «Gudden Nuecht» gesot, a fort wor en. Lauschter, doënnen ander Strôss je'nkt et schon erëm um Pappelidd. (*Wirt ergreift sei Bengel a*

wëllt em noläfen. *Be's.*) Dén Zechpreller, dé Neischnotz! O wärt, wann ech dech erëmkre'en, der Jomer hölt dech... (*We' en zur d'Dir auswëlt, hält de Batt en zrëck*).

Batt. — Här Wirt, ech mengen, dir hätt besser heizebleiwen, soss musst der nach doënnen an der Strëss d'Kâp afdongen, an dat wiër bosseg. (*lâcht.*)

Wirt. — (*be's*) Oh, matt érem domme Pappeland! Ech hun nach ëmmer geduecht, de' Geschicht do gët de rengsten Unfug! (*Iwertdém flitt d'Dir op, an de Bannhiddler schléwt de Buew, dé mat Steng un d'Dir geworf huet, mat viller Me' eran. De Buew stréft sech mat alle Kräften.*)

6. Optrët.

Bannhiddler. — Ah, me' le'we Jong, hei musst de eran, du dengs et giëren o'der net! An da gëst de emol gele'ert, d'Steng leienze losse, wo' se leien an net dénen aner Leiden hir d'Diren dermat ze bombarde'eren. Gléw mer es! (*zum Wirt*) Wirt, laf huerteg an de Schapp, an da bre'ngs de mer e gudden hõmbichenen, hiéselter o'der Birkebengelchen, a bëssen én dëcken a kräftegen, huerteg, huerteg! (*De Buew struewart a jeitzt a wëllt sech lassrappen.*)

Buew. — Ech soe menger Mamm et, au, au! ech soe menger Mamm et; et woren de' aner; ech wor et net, ech wor et net!

Bannhiddler. — (*ro'eg*) Mitgegangen, mitgefangen, mitgehangen! (*Buew jeitzt virun.*)

Bannhiddler. — Wat brëllst de da well? Mâch lues, du lues Zeit, wann et mol richtig lass gët! (*D'Studenten strecken erëm d'Käpp zesammen.*)

Bannhiddler. — (*sicht de Buew op den Dësch ze tesselen, datt en en parat huet, wann de Wirt mam Bengel erëmkönnt; de Buew hält d'Hänn hannen op d'Box a biérelt. Hié wëllt sech ëmmer emdre'nen, an de*

Bärend huet vill Me', fir e leien ze behalen. Ongedölleg:)

Bannhidder. — Wo' bleiwt dé Kiérel nëmmen eso' läng ! *(De Wirt gönnt mam Bengel :)*

Wirt. — *(fro')* Eso', hei ass d'Affär ! Hei, Bärend, an da mëchs de derbei, dat dé Kiérel et verhält, é fir allemol! De' Schwein musse gewinnt gin ; Léds genug, datt hir Pappen an hir Mammen et net mâchen, an datt nach de' aner Leid sech domat musse ploen !

Bärend. — Oh, dat ass neischt ; de' mâchen dat den Nowend giéren ! *(Buew jeitzt an engem virun. We' de Bannhidder wëllt ufänken ze klappen, stëmmen d'Stodenten aus vollem Hals erëm d'Pappeland un. Beim é'schten To'n liss de Bärend de Bengel falen a schle't un. Mat der lé'nker Hand ower hält en nach de Buew um Dësch fest. Dé struewelt sei Méscht a sei Bescht, an de Bannhidder, dén e bal net me' behält, schneit domm Gesichter. Bei der zwéter Stroph entwuscht de Buew zur aner Seit vum Dësch op de Buedem a spre'ngt dann huerteg zur d'Dir aus. An der d'Dir dre'nt en sech nach eng Ke'er em a mecht dem Bannhidder an dem Wirt eng läng Nues. d'Stodenten lachen hémlech. No der zwéter Stroph dre'nt de Bannhidder sech be's zo' de Stodenten a sét verächtlech :)*

Bannhidder. — Dir Daboen !

Wirt. — *(nach me' be's)* Dat elo, dat sin de' gre'sst Iéselen, de' op der Welt erëm gin ! Dre'nkt Eren Humpen aus, an da mâcht Iéch fort, well hei sauft der ké me', a wann der erhe'ngert !

6. Optrët.

Bannhidder. — An ech si bal erdÿschtert. Elo werd meng Dröpp sècher scho verläscht sin !

Batt. — Me' we' sècher !

Wirt. — *(be's zum Batt)* Mä, da ge'ng dat dech sècher neischt un, an de' aner mat ! 't wiér besser, dir ge'wt Iéch érer Sâche bekëmmeren, dir Wisefrësser a Leidsgeheier !

Näkel. — Et de'ng eis ower léd, wann d'Leit hei neischt Ordentleches ze dre'nke kre'gen.

Wirt. — Bekëmmert Iéch érer Sâchen, soen ech, dre'nkt aus a mâcht Iéch virun d'Dir !

Ändri. — (*frech*) Eng Wirtschaft ass én öffentleche Lokal, an do kann é sëtze bleiwen, eso' lãng, we' é wëllt !

Wirt. — (*spre'ngt bei den Dësch*) Oho, dat wëlle mer gléwen ! ower net, wann én neischt me' dre'nkt ; an dir dre'nkt den Nowend neischt me', ech hun Iéch et jo scho gesot.

Baff. — Abé, eisen Humpen ass nach hallef voll; a bis en eidel ass, hu mer d'Recht hei ze sëtzen, a da gese'ch ech emol giéren dén, dén eis hei ge'w fortdreiwen !

Wirt. — Jo, dé geseis de elo geschwënn !

Bannhídder. — (*dé bis dohinnen genä op alles uechtgin huet*) Komm, Wirt, loss se gewärden ; mat Efalten ass dach neischt ze mâchen!

8. Optrët.

Bannhídder. — (*wëlt seng Dröpp dre'nken a schmácht, datt et Limonade ass. Am 5. Optrët hat den Aendri Limonade dra geschott, nodém de Bannhídder d'Dröpp ausgedronk hat.*) Donnerwiéder, Wirt, ass dat do Branntwein ; dat ass jo Limonade !

Wirt. — (*be's*) Wat ass dat ? — Limonade ? Du hues é Gesícht we' Limonade ! Dat ass de rengste Frúchtbranntwein. Hei kuck elei, aus dëser Fläsch. Vîrgëschter hun ech en re'cht kritt an direkt vum Brenner. Et ass fir ze lâchen.

Bannhídder. — (*och be's*) Fir ze lâchen ? nén fir ze kreischen ass et ! A wanns d'en direkt vum Leiterkrunn geholl häss, 't ass Limonade a weider neischt, hondsgemenge Limonade ! Ech werd dach nach Limonade vu Branntwein z'ënnerschéde wëssen, wat eng !

Wirt. — (*ëmmer me' hárt*) Du fãnks un, éfãlleg ze gin ! Du hues dach gesin, we' ech hei aus dëser Fläsch geschott hun, hei aus

däser, da rich emoll! Do richt jo all Kand, datt dat Branntwein ass, a soss neischt, dommen Hond do!

Bannhidd. — Dommen Hond do, dommen Hond do? Ah, eso', si mer eso' weit! Du bass én dommen Hond do! jo, é ganz dommen, da wésst d'et. Ech soen der jo, 't wor Limonade. A wann ech en net all an engem Schotz afgeschlëckt hätt, Jann häss de können nôschmâchen, du Efalt do! An elo schëttst de mer gleich eng aner eraus, an eng richtig, an de' e'scht bezuelen ech net, da wésst d'et, a wanns de dat net wëlls, da wor ech fir d'lescht heibannen, verstést de?

Wirt. — (*rôsen*) Oho, och dat nach! Du ge'ws de' e'scht net bezuelen, mä de' wiér nach me' gudd. Maija, da kiém jidderén, a wann en de Bauch voll hätt, ge'w e soen, et wor nëmme Limonade, maija, maija! Gés de erëm elo! (*hién hölt rëm d'Fläsch erbei*) Abé, da kriess de elo eng zwét, ower derno bezuelst de der zwo' a keng manner, a wann ech soll Hânsnëkel genannt gin...

Bärend. — An ech bezuelen nëmnen eng, a wann ech soll Haren op d'Stîr kre'en o'der Plattfe'ss durënnen an d'Schong...,! (*De Wirt dre't Fläsch erëm op hir Plätz.*)

Wirt. — Abé, da kriss de elo keng!

Bärend. — (*spre'ngt op*) Ah eso', ech kre'e keng? (*zo' de Stodenten*) Dir Hären, dir sit Zeien, datt ech hei an der Wirtschaft, den Nowend, ganz genä em halewer elef eng Dröp gefrot hun a keng kritt hun. An ech si net voll, ech hu ké Radau geschloen, an ech hu Suen an der Täsch.

Stodenten. — Jo, jo, dat könne mer bezeien.

Bärend. — (*zitt sei Notizbichelchen aus der Täsch, setzt d'Kâp rîcht, hölt sei Bengel. Feierlech* :) An de Protekoll doeriwer gët gleich opgesat. (*zo'm Wirt* :)

Bärend. — We' ass dei Nuem a Virnuem?

Wirt. — (*verächtlech*) Alen Iésel!

Bärend. — Hei ass sech neischt ze Iéselen ! Elo froen ech dech fir d'zwét. A wanns de dann net äntwerts, kriss d'én zwéte Pretekoll fir Amtsbelédegong. Hues de verstânen, an eso gét et virun.

Ändri. — (*stëppelt*) Dir huet recht, Här Bannhidder, vun eso' enge Kiérelle muss én sech net op d'Nues mâche lossen.

Bärend. — Ech froen dech also fir d'zwét : We' ass dei Nuem a Virnuem ?

Wirt. — (*vill me' gemitlech*) So, Bärend, bass de geckeg o' der gëst d'et re'cht ? Wuerfir sollst de dann fir eso' eng Efälligkét Pretekolle mâchen ? Je, je ! Si ge'wen nach um Gerîcht lâchen, wanns de mat eso' eppes dohiérke'ms, mat eso' Dommhéten !

Bärend. — Dat si keng Dommhéten, dat si ganz iérseht a wichteg Sâchen !

Wirt. — Abé, da se'w ro'eg, da kriss de eng Dröpp, mä derno bezuelst de der zwo' !

Bärend. — (*sprengt rôsen op*) Do hält ower alles op ! Well hun ech es ower genug. (*hién ergreift sei Pennbengel fir op de Wirt lasszegoen. Dén erwëscht de Stull, reisst en an d'Lúcht ... do stëmmen d'Stodenten Pappelidd un. De Bannhidder lisst de Bengel fâlen, de Wirt de Stull. Si dongen d'Kâpen of a sti stramm. Mä én werft dem aneren an engem Stëck gëfteg Blëcker zo'. D'Stodenten sangen an aller Gemitsro' de' drei Strophen a si fro', datt de' zwe'n eso' friendlech niéwentené stin. An der zwéter Stroph gét d'Dîr op. Wirt a Bannhidder sin zum Sall geke'ert a gesin et net. E Vagabond kônnnt eran, geseit se do stoen a schlauft hémlech hannert hirem Rëck bei de Comptoir. Hién holt d'Fläsch mam Branntwein an d'Këscht mat den Zigarren a fûsst sech hémlech dermat fort. An der Dîr schle't et un, an dre'nt dem Wirt eng lîng Nues. d'Stodenten gesin et, soen ower neischt. Wann d'Lidd zo' Enn ass :)*

Bärend. — So, Wirt, lauschter emol ! Ech hu mer d'Sâch iwerluegt, t' wor Limonade... .

Wirt. — Nén, 't wor ké Limonade, 't wor richtigen, klore

Branntwein!

Bärend. — (*ganz ro'eg*) Dajé alt, mä 't wor es. Well ech ower eng Zeitehe fort wor, an an dér Zeitehe vleicht eppes mam Branntwein geschitt könnt sin (*hié blänzelt neischnotzeg no de Stodenten*), duerfir ass d'Sâch zweiwelhaft. Mir délen dann de Mëssel. Ech bezuelen dann d'Halschecht dervun, an du liss de' aner Halschecht falen; da gewënnst du nach me' we' ech. (*Hält d'Glas duer*) Dajé, da lissdemech elo ower net nach eng Stonnwârden!

Wirt. — Averstanen. Du bezuels also derno eng an eng halew ! 15 an 8 Su !

Bärend. — 15 a 7 gét och duer.

Wirt. — (*De Wirt gét bei de Comptoir a geseit, datt Fläsch fort ass an och d'Zigarren. Kuckt op all Dëscher*) Wo' ass de' Fläsch dann hikomm ? Ech hat se dach elo grad duer just an d'Mëtt gesat ? An d'Zigarekëscht ass och net do. (*Kuckt no de Stodenten:*) Männercher, dir huet dér Dommhéten den Nowend well grad genug gemâcht!

Bäff. — (*spöttesch, mä o'ni ze lâchen*) Mä, we' der ele'negter stramm gestanen huet, du ass vun do baussen é Mann erakomm, an en huet alles matgeholl. Hat dir en dann net gesin ?

Wirt. — (*we' avs de Wolleke gefall.*) Waat ? We' ? Wat sot der do ? Wién ass erakomm ?

Ändri. — E gro'sse, schwe'ere Mansmënsch mat engem ro'de Fischi. Wor et da ké vun erer Familjen ?

Wirt. — E gro'sse, schwe'ere Mansmënsch mat engem ro'de Fischi..? Mä wuerfir huet dir en dann net geste'ert o'der mech geruff ? Dat wor é Spëtzbuew.

Pëkel. — Jo, 't wor iwert dem Sangen, an dann dueref én net ze schwätzen an net ze wibbelen, soss könnt én Affäre kre'en !

Wirt. — (*rôsen*) Eso' én Unfug ! Vun haut un kann dat Lidd gesongé gin, eso' dacks we' et wëllt, ech kucken net me' derno, a wann de Staatsminister an all Dîwiéschteren matenén doerëmmer wiéren ! Dat do ass jo de rengste Schwindel a Be-

dog an all Më'gleges. D'Hémechtsle'ft an E'eren, ma Efalt ass Efalt, an Domnhét ass Domnhét. Eso' ka jo all Neischnotz alles zum Onwé mâchen, an de' brav Biérger stin do, reissen de Mond op an dongen d'Kâp af a lossen alles goen, we' et gét! Eso' kann én Haus verbrennen, d'ganz Dueref zesummefalen an d'Land, a mir Daboe stin do a lauschteren, a mân domm Gesichter (*ganz iérgerlech*) Ech peif engem op all Lidd a Pappeland...

10. Optrët.

(Hannert der Bün he'ert én eng Auer élef schloen. De' an der Wirtsstuf sin, ste'eren sech net drun)

Batt. — (*neischnotzeg*) Här Wirt, solle e mer et dann net nach eng Ke'er aus aller Krâft sängen, et ass loe'enschter eso' gudd gângen.

Wirt. — (*sprängt op an ergreift e Stull*) «Ennerstitt Iiéch ! Da schloen ech é mam Stull hei op de Kapp, datt e mengt, d'Pappen- a d'Mammelänner vun der ganzer Welt ste'ngen em zo' Mond an Aen an O'eren eraus ! Dir Iéselen, dir ausgewuessen Duebeluessen, de' dir sit !

Nêhel. — Här Wirt, nëmnen nach eng Ke'er, eng énzeg Ke'er ; et gët elo eso' lues Polizeistonn, datwiér e feine, richtige Schluss !

Wirt. — (*höllt erëm de Stull a wëllt op e lass. An dém Ablëck gét d'vîscht Dir op, an é Gendarm kënnt eran.*)

Gendarm. — Oho ! haltela ! Wat gët dann do ? Im Namen des Gesetzes ... (*D'Stodenten kucken én dén aneren un.*)

Gendarm. — Im Namen des Gesetzes ! Bleiwt alleguren stoen, wo' der stitt! Datt kén sech énnenstét, é Schrëtt vun der Plâtz ze dongen ! (*Et ass alles dobannen ganz ro'eg gin*)

Gendarm. — An d'Plâtz bei Kamme'de ze schloen, sollt der lang allegueren dôhém an de Better leien. Elo ass et schon zeng no élef, an all, we' der heibanne sit, kritt der é Wirtspretékoll.

Wirt. — (*biédelt*) O Här Wachtméschter, mir wollte jo grad elo ausernégoen, an ech mengen och, d'Auer op der Kirech ge'ng weit virgoen !

Gendarm. — (*stramm*) 't ass sech neischt hei virzegoen. Schluss der matt. Allegueren git der opgeschriwen. (*Hié gét lues hanerzeg bei d'Dir, datt kén entweiche kann an zitt sei Notizbichelchen, fir s'opzeschreiwén. Hié fänkt beim Wirt un.*)

Gendarm. — Eren Nuem a Virnuem ?

Wirt. — (*kräschereg*) Sebastian Zâp.

Gendarm. — geboren, wo' a we'ne' ?

Wirt. — dén 22 Brochmonds 1856, zo' Stuppig, bei der Stâdt,

Gendarm. — (*widerhuel*) Zo' Stuppeg, bei der Stâdt, (*schreiw*) den 22. Brôchmonds 1856. Sit der schon det Joer, zanter dem e'schte Januar, am gleiche Fall, dat héscht mat der Polizeistonn kritt gin ?

Wirt. — Durech meng Schold net, Här Brigartchen !

Gendarm. — Hei hu mer neischt ze froen no der Schold an no der Nëtschold, sit der schon eng Ke'er det Joer kritt gin ?

Wirt. — Eng Ke'er.

Gendarm. — We'ni wor dat ?

Wirt. — Gént den Hémo'nd.

Gendarm. — Sot mer dé genäen Dag an Datum !

Wirt. — 't wor zwe'n Dég no Gehansdag.

Gendarm. — (*schreiw*) Dat gét dé 26. Juni. Huet der dé Pretekoll bezuelt.

Wirt. — Nén, ech bezuelen e muer !

Gendarm. — 't ass gudd. Nr. 2. (*hié mécht e Strëch a sei Bichelchen a kuckt zo' de Stodenten. Zum Batt:*)

Gendarm. — Eren Nuem a Virnuem ? (*An dém Moment stëmme d'Stodenten rëm d'Pappelidd un. De Gendarm lét huerteg d'Bichelchen an de Bleistift op den Dësch, stét stramm a schle't un. Iwertdém, datt de Gendarm steif virun sech ënnert de Publikum kuckt, fússt sech de Bannhiddel*)

bei d'Fënschter, klëmmt huerteg aus a mëcht sech weg. Och d'Studenten ze'en sech iwert der zwéter Stroph bei d'Fënschter an én nom aner verschwënt derdurch an d'Nuecht. Dobaussen sangen se nach eng Zeitche virun, iwert dem Fortlajen. Wann d'Lidd ophält, wëllt de Gendarm d'Notizbichelchen erëm erbeihuelen, fir virunzeschreiwen, do geseit en, datt de' Borschten derdurech sin. Hié léft nach bei d'Fënschter, a jeitzt an Deischtert :) Im Namen des Gesetzes ! Im Namen des Gesetzes ! (et he'ert én neischt me' dobaussen.)

Gendarm. — (zum Wirt) 't ass egal ! Da sot dir mer elo d'Niém vun déne Kiérelen, dann ass et och gudd, da kre'e mer se dach !

Wirt. — Här Wachtméschter, dat kann ech net mam beschte Wëllen. De' drei do si Friémer, de' ech iwerhâpt net kennen ; si hu mech den Nowend iwrigens rôse genug gemacht.

Gendarm. — Et si gewëss Friémer ! Allez hopp ! De' Geschichten gin hei net ! Hir Niém son ech, a bësche subito, son d'Italiener.

Wirt. — Nén, Här Wachtméschter, ech wëss sëcher net, wién et war !

Gendarm. — (streng) Abé, et ass och net ne'deg. Da bezuelt dir fir si mat. 4 wor der hei ; dir git d'Niém net un. Da wësst der jo, we' dat gerechent gët. 1 mol 56, a ve'er mol 18. An nach eng Ke'er det Joer erwëscht, da gët den Hôtel zo' gemâcht (stécht Bichelchen an d'Täsch) A gudde Nuecht da, bis eng aner Ke'er (Gendarm af)

II. Optrët.

(Wirt eleng) Ech Dabo ! Ech Héperd ! Do stin ech proper do ! Eso' ass sëcher nach ké beigelaf, datt d'Sonn opgët. Dat guew mech én deiert Pappeland.

R I D O

Im gleichen Verlag sind vom selben Verfasser erschienen :

a) Humoristische Lieder

1. Die Echternacher Postkutsche

26 Strophen . . . . . frs. 1.50

2. Die zerstreute Bärbel

17 Strophen . . . . . frs. 1.50

3. Klos als Innenminister.

21 Strophen . . . . . frs. 1.50

Die Lieder eignen sich als Einleitung zu Theaterabenden oder zur Ausfüllung von Zwischenpausen.

b) Humoristische Theaterstücke

1. De neien Dokter

1 Akt. — 7 Männerrollen

8 Rollenexemplare mit Aufführungsrecht . . . . . frs. 30.—

2. De Professor Ve'ereck

4 Akte. — 13 Männerrollen

14 Rollenexemplare mit Aufführungsrecht . . . . . frs. 40.—

3. Eist Pappeland

1 Akt. — 9 Männerrollen

10 Rollenexemplare mit Aufführungsrecht . . . . . frs. 35.—

4. De neie Fiéschter

3 Akte. — 6 Männerrollen

7 Rollenexemplare mit Aufführungsrecht . . . . . frs. 40.—

Unberechtigtes Aufführen ist gesetzlich verboten und wird gerichtlich belangt.

Imprimerie-Librairie WINTER FRÈRES, Redange s/Att. -- Tel 54.